

„Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich: Europa inwestująca w obszary wiejskie”.
„Instytucja Zarządzająca Programem Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014–2020 – Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi”
Informacja opracowana przez Kujawsko-Pomorski Ośrodek Doradztwa Rolniczego w Minikowie.
„Operacja współfinansowana ze środków Unii Europejskiej w ramach Krajowej Sieci Obszarów Wiejskich Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014–2020”

II WYJAZD STUDYJNY

„Toskania Kociewska” – Arkadiusz Pstrong i Sara-Valentini Pstrong

Fundacja i Gospodarstwo Opiekuńcze Toskania Kociewska to malowniczo położone miejsce, w którym promuje się zdrowy i zgodny z naturą styl życia. Gospodarstwo jest wspaniale położone - znajduje się na terenie Parku Krajobrazowego Doliny Dolnej Wisły, w otoczeniu lasu, wzniesień i pól. Dookoła tylko cisza, spokój i natura. Krajobraz przypomina włoską Toskanię - stąd nazwa „Toskania Kociewska”.

Właściciele opiekują się najróżniejszymi gatunkami zwierząt, które przybliżają gości do natury. Spotkać tu można konie, świnki wietnamskie, kury, gęsi syberyjskie oraz głównych bohaterów zagrody – osły.

Poza działalnością agroturystyczną, właściciele oferują organizację tematycznych wycieczek szkolnych, w czasie których dzieci i młodzież mogą zapoznać się z funkcjonowaniem gospodarstwa, opieką nad zwierzętami, wziąć udział w warsztatach plastycznych i kulinarnych, a także zajęciach językowych, gdyż właściciele biegle władają językiem włoskim, hiszpańskim, francuskim i angielskim.

W „Toskanii Kociewskiej” funkcjonuje również jedno z piętnastu gospodarstw opiekuńczych działających na terenie województwa kujawsko-pomorskiego, a będących częścią projektu „Zielona opieka – gospodarstwa opiekuńcze w woj. kujawsko-pomorskim”, realizowanego przez Kujawsko-Pomorski Ośrodek Doradztwa Rolniczego w Minikowie we współpracy z Lokalną Grupą Działania „Bory Tucholskie”.

Oferta zajęć prowadzonych w gospodarstwie opiekuńczym jest bardzo szeroka i ułożona w oparciu o czynne ekoagroturystyczne gospodarstwo ze zwierzętami: spacer po okolicy, opieka nad zwierzętami oraz drobne prace przy nich – pojenie, karmienie, drobne prace przy obejściu – grabienie, zmiatanie, wspólne gry i zabawy, obserwacja przyrody i korelacji między nią a zwierzętami, wspólne gotowanie, śpiewanie, zajęcia ruchowe, udział w warsztatach. Wszystkie proponowane aktywności mają wpływ na polepszenie interakcji społecznych i zwiększenie otwartości na siebie i innych, a także na poprawę aktywności fizycznej. Wszystkie osoby są zapraszane do czynnego uczestnictwa w codziennych obowiązkach w gospodarstwie, aby zapewnić im poprawę samopoczucia, będąc współodpowiedzialnymi za zdrowie i higienę zwierząt, działając na rzecz lokalnego społeczeństwa i próbując stworzyć zdrowe, radosne relacje w byciu razem. Ponadto gospodarstwo oferuje hortiterapię czyli formę wspomagania leczenia osób poprzez zajęcia w ogrodzie.

Wizyta studyjna będzie okazją do bliższego przyjrzenia się funkcjonowaniu tego innowacyjnego przedsięwzięcia.

„Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich: Europa inwestująca w obszary wiejskie”.
„Instytucja Zarządzająca Programem Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014–2020 – Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi”
Informacja opracowana przez Kujawsko-Pomorski Ośrodek Doradztwa Rolniczego w Minikowie.
„Operacja współfinansowana ze środków Unii Europejskiej w ramach Krajowej Sieci Obszarów Wiejskich Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014–2020”

„Przystanek Tleń” - Anna i Michał Semrau

Pierwsze wzmianki o istnieniu miejscowości Tleń pochodzą z 1415 roku. Była to wtedy osada młyńska nad Wdą. W 1812 r. drogą zwaną Napoleonką (Tuchola- Tleń- Osie) przechodziły wojska Napoleona idące na Moskwę. Przy Pensjonacie Przystanek Tleń wznosi się Góra Napoleońska, z której Cesarz robił podobno przegląd wojsk. W lesie między Żurem i Werami jest "Kamień Napoleoński", wg przekazów miejsce odpoczynku Cesarza. Na kamieniu widnieje tajemniczy znak: 2 maltańskie krzyże i korona.

Pierwszym właścicielem Pensjonatu w okresie zaboru pruskiego był Pan Szauer. W tym okresie Tleń nosił nazwę Luftkurort Klinger, a restauracja Waldschänke Schauers. Po wojnie, przez krótki okres, właścicielem obiektu była rodzina Radtke i obiekt nosił nazwę "Letnisko Tleń". Restauracja prowadziła wyborową kuchnię, której specjalnością były ryby: szczupaki, liny, pstrągi, okonie wyławiane z tutejszej rzeki. Pensjonat posiadał kilka pokoi i przyjmował w nich letników, dając całodienne wyżywienie w cenie 4-5 zł od osoby. Romantyczne położenie bezpośrednio przy lesie i wielkim zbiorniku wodnym, ogród z dużymi werandami, na których wieczorem urządzano potańcówki – wszystko to pozwalało miło spędzić wakacje na łonie przyrody.

Następnie właścicielem obiektu została Gminna Spółdzielnia w Osiu, która prowadziła tutaj restaurację oraz hotel. W budynku miała też swoją siedzibę wytwórnia oranżady, podobno wyśmienitej, bo jej bazą była woda pochodząca z lokalnych studni głębinowych.

W 2004 roku obiekt został zakupiony i gruntownie odrestaurowany przez rodzinę Semrau, a w obecnym kształcie funkcjonuje od 2007 roku. Z początkiem roku 2015 nazwę zmieniono na Przystanek Tleń oraz rozpoczęto produkcję piwa w zrewitalizowanym browarze, znajdującym się na terenie obiektu.

Uczestnicy wyjazdu studyjnego dowiedzą się w jaki sposób Anna i Michał Semrau zbudowali atrakcję turystyczną z zajazdu, jak tworzyć współpracę w lokalnej społeczności i skąd czerpią inspirację do tworzenia coraz to ciekawszych i bardziej rozbudowanych ofert turystycznych obiektu i okolicy.

Dodatkową atrakcją będzie zwiedzanie browaru połączone z degustacją.

Wszystkie trzy grupy studyjne kończą dzień wspólnym uczestnictwem w atrakcjach oferowanych przez „Wioskę Górnica”:

„Wioska Górnica” – Przedsiębiorstwo Społeczne Górnica Wioska Sp. z o.o.

W malowniczo położonej, małej miejscowości Piła na terenie Borów Tucholskich, Stowarzyszenie Mieszkańców i Miłośników Piły nad Brdą „BUKO” uruchomiło w 2013 roku atrakcję turystyczną pod nazwą „Górnica Wioska”. Inspiracją do stworzenia tego miejsca było odnalezienie w pobliskim lesie murowanych pozostałości bliżej nieokreślonych obiektów. Po dokładnym sprawdzeniu dostępnych

WOJEWÓDZTWO
KUJAWSKO-POMORSKIE

„Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich: Europa inwestująca w obszary wiejskie”.
„Instytucja Zarządzająca Programem Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014–2020 – Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi”
Informacja opracowana przez Kujawsko-Pomorski Ośrodek Doradztwa Rolniczego w Minikowie.
„Operacja współfinansowana ze środków Unii Europejskiej w ramach Krajowej Sieci Obszarów Wiejskich Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014–2020”

w Polsce i Niemczech materiałów archiwalnych i przeprowadzeniu w porozumieniu z Konserwatorem Zabytków pierwszych badań archeologicznych, odsłonięte zostały pozostałości (jak się później okazało) jedynej w Polsce północnej podziemnej kopalni węgla brunatnego.

W ramach prowadzonych działań stworzona została ścieżka dydaktyczna połączoną z głosową usługą audioprzewodnika, odtworzona została część obiektów zabytkowych kopalni – fragment sztolni upadowej kopalni Montania oraz infrastruktury obsługującej kopalnię w przeszłości. Na działce o powierzchni 1ha udostępnionej mieszkańcom przez gminę Gostycyn powstała infrastruktura wioski tematycznej. Ze środków unijnych wybudowano budynek Garncarni oraz Stary Tartak. Wspólnymi siłami odtworzono również budynek Maszynowni kopalni Olga w której umieszczony został interaktywny model prezentujący życie i funkcjonowanie społeczności górniczej z lat 1917 – 1921. Górnicza Wioska stworzyła „Pole dla Gzubów” , czyli jedynej w regionie XIX wieczny plac zabaw prezentujący stare, tradycyjne gry i zabawy, „Bosego Antka” będącego ścieżką sensoryczną oraz zagrodę wiejską prezentującą życie mieszkańców Borów Tucholskich w XIX i na początku XX wieku.

Mieszkańcy, którzy jeszcze kilka lat temu nie mieli żadnego pomysłu na siebie, dziś zarabiają poprzez między innymi prowadzenie warsztatów z kowalstwa, garncarstwa, tworzenia ozdób z wełny i filcu oraz szkolenia z dziedziny ekonomii społecznej i organizacji ruchu turystycznego z wykorzystaniem innowacyjnych metod z zastosowaniem gier strategicznych.

W ofercie wioski znajdują się także chętnie wybierane przez grupy zorganizowane biesiady borowiacko-śląskie oraz „Wesela Szygara” czyli biesiady w formie rekonstrukcji tradycyjnego wesela śląsko-borowiackiego, które odbyło się w miejscowości w latach 30. XX wieku i to właśnie w „Weselu Szygara” wezmą udział uczestnicy tegorocznej edycji Kujawsko-Pomorskiego Forum Turystyki Wiejskiej. W programie wizyty przewidziano również wykład poruszający problematykę aktywizacji społecznej i zawodowej społeczności lokalnych oraz zwiedzanie „Wioski Górniczej”.